

F.D.M.

Forenede danske Motorejere

KONGELIG DANSK AUTOMOBIL KLUB

Fællesudvalget

Den 17. februar 1971.

I handelsministerens notat af 4. ds. vedrørende foranstaltninger, der ved prisstoppets ophør den 1. marts 1971 skal bidrage til almindelig prisstabilitet, nævnes, at det er regeringens hensigt at give generelle kalkulationsregler for erhvervsmæssigt salg af varer, men ikke for tjeneste- og transportydelser.

Ud fra en realistisk vurdering af den specielle risiko for omfattende prisforhøjelser på erhvervsområder, hvor konkurrence fra udlandet er undtagelsen, kan det imidlertid være særlig motiveret at gribe regulerende ind over for prisudviklingen for tjenesteydelser.

Regeringen har tidligere iværksat prisregulering for tjenesteydelsesområdet isoleret, jfr. således lov om prisstop for tjenesteydelser m. v. af 19. maj 1970.

Tendensen til generel prisstigning for tjenesteydelser efter 1. marts vil utvivlsomt variere betydeligt fra erhverv til erhverv. Det må forventes, at de største prisforhøjelser efter prisstoppets ophævelse finder sted på områder, hvor såvel konkurrencen fra udlandet som den indenlandske konkurrence er mindst effektiv. Et sådant overordentligt udsat erhvervsområde er autoreparation.

I forbindelse hermed henvises til monopoltilsynets redegørelse af 17. september 1969 til monopolankenævnet, hvor det bl. a. hedder:

„Automobilreparation er ... et område, hvor konkurrencen næppe kan anses for tilstrækkelig effektiv til at bremse prisstigninger.“

Monopolankenævnet tiltrådte denne vurdering.

Monopoltilsynet har gentagne gange på

grundlag af den permanente prislovgivning fundet anledning til at gribe regulerende ind over for autoreparationsbranchen på tidspunkter, hvor der i øvrigt ikke fandt generelle prisreguleringsindgreb sted. Prisstoppet pr. 15. maj 1970 afbrød således en prisregulering for automobilreparation, jfr. herved monopoltilsynets bekendtgørelse af 11. februar 1970 om kalkulationsregler for automobilreparation.

Ophævelsen af prisstoppet den 1. marts uden samtidig iværksættelse af andre prisregulerende foranstaltninger vil medføre omfattende og betydelige prisstigninger på autoreparationsområdet.

Af betydning ved bedømmelsen af prisstigningstendensen for autoreparation er især følgende omkostningselementer:

1. Dyrtidsregulering af svendeløn pr. 1. marts 1971.
2. Bortfald pr. samme dato af statsrefusion af arbejdsgiverudgift til anden dyrtidsportion fra september 1970.
3. Lønstigninger pr. samme dato i medfør af nye arbejdsmarkedsoverenskomster.
4. Lønpres som følge af det for jernindustrien gældende bevægelige lønsystem. Dette lønpres, der også har været aktuelt i autoreparationsbranchen under det aktuelle prisstop såvel som under de forudgående bindende kalkulationsregler, må ses som en naturlig og overenskomsthjemlet bestræbelse på løbende ajourføring af mekanikerlønningerne i forhold til lønniveauet inden for jernindustrien i øvrigt. Under den hidtil gældende prisregulering er det i et vist omfang lykkedes branchen at afbalancere denne lønjustering, således at bruttoavanceforhøjelser i forbindelse hermed er undgået.